

slaget for 1926—27, opfører den højtærede Minister, at Valutaydelsen i det kommende Finansaar vil være 20 650 000 Kr. Det vil sige, selv om jeg tager den højtærede Finansministers Tal, at han faar 7 Mill. Kr. tilovers af Valutaydelsen, og han faar, hvis mine Tal, d. v. s. hans egne Tal, er rigtige, 9 Mill. Kr. tilovers. Og saa regner man altsaa, at dette akkurat skal slaa til — jeg tror nu, der vil komme mere ud af det i de tre Fjerdingsaar, der endnu er tilbage af den Tid, Loven af 20. December om Valutaforanstaltninger har Gyldighed. Nu kunde maaske den højtærede Finansminister sige til mig, at det var ikke nok, at han fik afbetalt den hele Gæld, der staar ogsaa i Loven, at han skal have Valutaydelsen til at styrke Kassebeholdningen. Men det er ikke det oprindelige Formaal. Det virkelige Formaal for Valutaydelsen var at formindske Seddelomløbet, og det er sket. Noget andet er Vejen og Midlerne til at komme til at formindske. Naar selve Formaalet er naaet, er der ikke fjerneste Grund til, at vi skal styrke Kassebeholdningen; den skal ikke styrkes ad denne overordentlige Vej, for den var af Lovgiverne i December 1924 kun tænkt som et Middel til at formindske Seddelomløbet. Dette vil sige, at den højtærede Finansminister meget vel kunde undvære den Valutaydelse, der forfalder den 1. Oktober 1926. Det vil, efter hvad der opgives i Finanslovforslaget, være 5 Mill. Kr. omtrent. Den hele Sum, der skal indkomme ved Tillæget til Indkomstskatten, er 10 750 000 Kr., og hvis jeg altsaa anslaaer det, der forfalder den 1. Oktober, til 5 Mill. Kr., kan jeg umuligt anslaa meget forkert. De 5 Mill. Kr. har den højtærede Finansminister ikke mindste Brug for. Jeg mener ikke dermed, at Finansministeren ikke kan bruge enhver Sum, der kommer ind — det er jeg ganske overbevist om —, og helst ser, at disse Penge indkommer, men virkelig Brug har han ikke for dem til det Formaal, han skal opkræve Valutaydelsen til. Den højtærede Finansminister kunde da meget vel vise Rigsdagen og Befolkningen den behagelige Overraskelse at fremsætte et Lovforslag, hvorefter der skete den Ændring i Valutaloven, at de 5 Mill. Kr. ikke skulde udredes af Befolkningen. Da dette Tillæg til Indkomstskatten udredes af alle, gaar helt igennem fra øverst til nederst, altsaa baade betales af de velstillede og vanstillede, af besiddelsesløse og af dem, der ejer Formue, vilde det utvivlsomt forøge Finansministerens Popularitet, og det er svært for en Finansminister at være populær. Det vilde

virkelig vække stor Tak hos Befolkningen, og der er ikke det mindste til Hinder derfor, naturligvis heller ikke, at vi ikke har Dage nok tilbage af denne Rigsdagssamling. Vi holdes i en yndig Uvished om, hvorvidt den ender inden Paaske — jeg finder det sandsynligst med det Jag, der er fra Ting til Ting med Lovforslag, at den gør det. Der er udmærket Tid. Paa 3 Timer kan den højtærede Finansminister faa saadanne Ændringer i Loven om Valutaforanstaltninger vedtaget.

Jeg vil da i høj Grad anbefale Ministeren at foretage det Skridt, hvorved man ikke vilde skade nogen som helst Statsinteresse —, den Statsinteresse, der var, er jo nu bragt til Side, jeg mener Interessen for at formindske Seddelomløbet —, og hvorved der vilde kunne skabes ikke ringe Nytte for Befolkningen, som sidder med haarde Skatter. Der har i Dag fra alle Sider været udtalt Haab om, at Skatterne skulde kunne gaa ned. Jeg kan her paavise et Omraade, hvor der uden Skade for noget Menneske og noget Statsanliggende og til Gavn for den hele Befolkning kunde ske en Skatnedsættelse. Jeg glæder mig til at høre den højtærede Finansminister bifalde denne Tanke og derefter hurtigst muligt sætte den i Værk.

Det var det ene Forhold, jeg gerne vilde henlede Opmærksomheden paa. Men der er et andet Anliggende, som jeg synes er meget vigtigt. Ved samme Lov af 20. December 1924 om Valutaforanstaltninger fik Finansministeren Ret til at udstede Skattekammerbeviser til et Beløb af 50 Mill. Kr. og med en Løbetid af 3 og nu indtil 6 Maaneder. Jeg kan ikke sige, jeg nogen Sinde har fundet denne Foranstaltning hensigtsmæssig. Det er en Maade, hvorpaa man forøger Statsgælden af og til udenfor Rigsdagens Kontrol, uden at det er kontrolabelt, og uden at der er kontroleret; det er ganske overladt til Finansministeren, hvorledes han vil bruge en saadan Bestemmelse.

Maa jeg maaske med det samme, fordi Statsgældsspørgsmaalet er blevet nævnt, inden jeg gaar videre, gøre nogle Bemærkninger om selve denne Statsgæld. Jeg ved ikke, hvor høj den er i Øjeblikket —, det er ikke nemt at finde ud af, naar man ikke ligefrem har Tallene for sig, og jeg har ikke kunnet finde hverken i Bemærkningerne eller i Bilagene til Ændringsforslagene eller andetsteds det nøjagtige Tal angivet. Vi plejer at sige, at den er en 1 200 Mill. Kr., og nu blev den lige forøget med 12 Mill. Kr. i Jernbaneobligationer, men samtidig har vist den højtærede Minister afdraget